

ההג ה' זהה מסוגל מכח האמונה והבטחון המאים בו להמשיך ישועה בכל הענינים הקשים שיודיע אינו מצליח לפעול במשך כל השנה. וכמו שבארנו במק'א מה שאמרו בגמ' (מגילה טו:) בשעה שנכנסה אסתר לבית צצלים נסתלקה ממנה שכינה, אמורה א'יל אליל למה עובטני. בכחישר נאמר אלק' אקריא יומם ולא תענה וליליה ולא דומיה לי, ואוח' ב' בר בטחו אבותינו בטחו ותפלתו. והבב', כי יש זמנים שא'י ישועה אפשרו לעמלה מן התבע. ובכח הנשך של כי אועל אשוע שמת תפלה, ממש'ג' (איכה ג) גם המעכבים את התפלות מלעלות. וכך היה אצל אסתר אלקי אקרא יומם ולא תענה וליליה ולא דומיה לי. אוא הדרך לאחוי בכח הבטחון, כמו שאומר בר בטחו אבותינו בטחו ותפלתו. כי הבטחון הוא הדבר היהודי שעומד ליהודי תמיד בכל המזבים אפילו באשר נסתלקה שכינה, ומבלתי כל הגירות אפילו בשעת הסתר שנדמה כי עובטני. את כה הבטחון נתן הקב'ה לעילם, להודיעו של קוריא לא יבשו ערע' ולא ישתחוו, וכמו אמר לסטור רוח והצלחה יעמוד ליהודים מוקם אחר. כל כך היה ברור לו כי צל ספק כי רוח והצלחה יעמוד ליהודים, עד כפשוטו וగברים פשוטו, והוא לhalbם נגיד משרות גברים ביד חלשים ורבים ביד מעטים, שהיה יברע' ולא ישתחוו, וכמו אמר לסטור רוח והצלחה מחותן ענק של גברים מלחהה שהיו גברים ורבים וכן היה בנס פורמים, שגム לאחר הגורה מרדכי לא יברע' ולא ישתחוו, והוא לhalbם נגיד משרות גברים ביד חלשים ורבים ביד מעטים, שהיה יברע' ולא ישתחוו, והוא לhalbם נגיד מעתה וזה נושא. וזה מותקם במק'ה נמצאו את נפשה. וזה אף בכח האמונה והבטחון שלם, שהיה להם ברור כי לא יטוש ה' עמו ונחלתו לא יעוז, המשיכו את הנס, ונתקם בהם אל יבשו כי קוריא. להודיעו של הגודלה אשר ישלו היהודים מהה בשונאים. וענין קוריא לא יבשו, ולא יכולו לניצח כל החוטים בך. וזה הב' במק'ה המגן אכרחים בה' שבת (ס' רצ'ה), בטעם שכופלים את הפסוק אורך ימים אשביעהו ואראהו בישועתי לשעתם כוח האמונה בסתר. כי כתוב בתש'ב'ץ, שכופlein אותו יש בו מאשור בציית מצרים. בגאות מצרים רק נגאלן קל תיבות כמנין הכהני'ם, שכחני השמוני אמרו מותח יד מצרים, אבל לא נתקם בהם אשר ישלו אוו'ו במלחה ונצחון. ה'ינו שזה היה הנשך של היהודים מהה בשונאים. כי במצרים היה להם רק בפיים ובכוו'ו נצחון. מומרו זה הנקרה שר של אבותינו מצרים, וע' ב' רק נגאלן בלבד. אכן פגעים הנהו בעצם שר של בטחון, שכלו מיסוך במנוכה ופורים היה להם את כה הבטחון, ועל ידו מחת' ומצודתי אלק' אבטח בו. ובכל המזמור לא המשיכו את הישועה במדרגה יותר גבוהה. בפורים נוצרת שום וכות, כי אף אין לו שום וכורות ואין' במנוכה חורה מלכות לישראל יתר על מאתים שנה לו מזומה במה לתולות, רק דבר אחד יש לו, אלק' ח'ת' עד החורבן השני ורמב'ם ה' חנוכה ג', כי כה הפותח את כל שער היツלה/ כמו שנאמר בהמשך, יש כחות בזוכות תורה ומעש'ט, כי הוא יצילך מפח יקוש' וגוו', כי מלאכי יצוה לך' ויש כחות של תפלה, וועל'ה על כולנה כח האמונה לשמרך בכל דרכיך, על כסים ישאנך פן תנוף באבןיהם הקשים ביזור, ובתחן יוכלו ישראל לשאת ולסובל את הכל.

אין דבר העומד נגד בטחון, לא פגעים טבעיים ולא פגעים על טבעיים.

זה היהת התקופה לשועה דבר שלמעלה ולמעלה מז' (5) וזה היה כה הנצחון של החסmonoאים, הם לא המשיכו את הישועה והבטחון של מרדכי ואסתר וכחונכה היה קיומו הרותני של שבת וחודש ורבים למלהמת התאבדות ח'ג, אלא היו סמכים ובוחדים בנצחון. ואס' ע' ב' הטבע לא היה סיכוי לניצח, היה בטחונם גדרלה, שגורו הינוים על שבת וחודש ומילה שום יסוד' היסודות של יהודים, כי גדול כח הבטחון להמשיך שאין לכח חלק ונחלה באקל' ישראל. ובכח האמונה ישיב בסתור הקב'eo את כל ההסתדרים, ונתקם בם יושם טפורים, כלשון רשי' בפרשת זאת הברכה ימול מצדך אלף ורבה מימינך אליך לא ייגש. שום דברים לג' (א) ע' פ' מתחן מתנים קמי'ו, שה'ו י' ב' בני חשמונאי ואלייר נגיד כמה רבבות. וכמש'ט' מוסרת גברים ביד חלשים ורבים ביד מעטים, שהיה יברע' חלשים כפשוטו וגבורים פשוטו, והוא לhalbם נגיד מהותן ענק של גברים מלחהה שהיו גברים ורבים כפשוטו, והתקווה שניצחו היהת למלחהמן מודע ליהודים, עד אשר מדורות, או שאר מדורות, ומאיר את כל השנה במדינת המולדת/ וזה ענן הכללות ההג', ב晦'ו י' ב' ויכנסו אל היר'ט' ועם מה יצאו ממנה. וכדייאת' בתורת אבות עה'פ' על זאת יתפלל כל חסיד אליך לעת מצוא, שקי' על עת יציאת מרדוחה מאריה. שבת וו'ט', איך הוא יוצא מהtag' ועם מה הוא יוצא. וכאשר ברור לאודם יעיצמו של חג יודע עם מה עליו לצאת ממנה.

זה הב' במק'ה המגן אכרחים בה' שבת (ס' רצ'ה), בטעם שכופלים את הפסוק אורך ימים אשביעהו ואראהו בישועתי לשעתם כוח האמונה בסתר. כי כתוב בתש'ב'ץ, שכופlein אותו יש בו מאשור בציית מצרים. בגאות מצרים רק נגאלן קל תיבות כמנין הכהני'ם, שכחני השמוני אמרו מותח יד מצרים, אבל לא נתקם בהם אשר ישלו אוו'ו במלחה ונצחון. ה'ינו שזה היה הנשך של היהודים מהה בשונאים. כי במצרים היה להם רק בפיים ובכוו'ו נצחון. מומרו זה הנקרה שר של אבותינו מצרים, וע' ב' רק נגאלן בלבד. אכן פגעים הנהו בעצם שר של בטחון, שכלו מיסוך במנוכה ופורים היה להם את כה הבטחון, ועל ידו מחת' ומצודתי אלק' אבטח בו. ובכל המזמור לא המשיכו את הישועה במדרגה יותר גבוהה. בפורים נוצרת שום וכות, כי אף אין לו שום וכורות ואין' במנוכה חורה מלכות לישראל יתר על מאתים שנה לו מזומה במה לתולות, רק דבר אחד יש לו, אלק' ח'ת' עד החורבן השני ורמב'ם ה' חנוכה ג', כי כה הפותח את כל שער היツלה/ כמו שנאמר בהמשך, יש כחות בזוכות תורה ומעש'ט, כי הוא יצילך מפח יקוש' וגוו', כי מלאכי יצוה לך' ויש כחות של תפלה, וועל'ה על כולנה כח האמונה לשמרך בכל דרכיך, על כסים ישאנך פן תנוף באבןיהם הקשים ביזור, ובתחן יוכלו ישראל לשאת ולסובל את הכל.

4- מודיע קופלים את הפסוק "אורך ימים אשביעהו ואראהו בישועתי"

חג האמאָנה והבטחון

1- הכנה לחנוכה

שואلين ודורשין בהלכות החג. מאמר מרן אדרמ'ר בב'ז'ע, שואlein ודורשין מלשון שאלת ובקשה, בהלכות החג, אל תקרי הלכות אלא הילכות, היינו שמקשים מהשי'ת שנזכה להכנס ולובא אל פגימות החג. וויל' עוד, שואlein ודורשין מה עיצומו של חג וסגולתו המוזהבת. לביל י'ט יש ענינים סגוליים המיעידים אותו, אם זה אהבתו, ה', יראת ה', או שאר מדורות, ומאיר את כל השנה במדינת המולדת/ וזה ענן הכללות ההג', ב晦'ו י' ב' ויכנסו אל היר'ט' ועם מה יצאו ממנה. וכדייאת' בתורת אבות עה'פ' על זאת יתפלל כל חסיד אליך לעת מצוא, שקי' על עת יציאת מרדוחה מאריה. שבת וו'ט', איך הוא יוצא מהtag' ועם מה הוא יוצא. וכאשר ברור לאודם יעיצמו של חג יודע עם מה עליו לצאת ממנה.

2- והענין. והנה שני הימים טובים חנוכה ופורים הם האחرون מז' מצוות ורבנן, וכדייאת' שיע'י חנוכה נשלם הכת'ר, שעולה מכניין תרי'ג' מצוות דאורייתא ו' דרבנן, ח'ל' תקנו לישראל ימים טוביים אלו אשר ילו אותו לכל אורך הгалות. כי ראו איז גלות אורך באה' עליהם, וכמה סבל יסורים הם עתידיים לעכור בגלות חזות, וכדי שיכילו ישראל לשאת את מציקת הגלות הארוכה והמריה, ולא יאבדו בה ח'ז, תקנו להם את חנוכה ופורים שורשים אמונה ובטחון, שייראו לישראל השכונות והענינים בכל המזבים הקשים ומণי ובטחון יוכלו ישראל לשאת ולסובל את הכל.

3- כוח הביטחון בה'

היסוד של שני ימים טובים אלו אמונה ובטחון ובבטחון ומכוחם הייתה המשכת הנסים. בפורים נגזר להשמיד להרוג ולגבור את כל היהודים, והיה קיומו הגופני של עם ישראל בסכנת כליה ח'ג. ונס הישועה היה לאחר שכבר נכתב ונחתם דבר הגורה בשבועת המלך, מלכו של עולם, אשר אין להшиб. במאכ